

Tillögur Dalvíkurbyggðar um breytingar á reglugerð nr. 676/2019 um úthlutun byggðakvóta til fiskiskipa á fiskveiðiarinu 2019/2020 eru eftirfarandi:

1. Viðmiðanir um úthlutun aflamarks.

4. gr. breytist þannig að í stað þess að miðað sé við landaðan afla innan viðkomandi byggðarlags á tímabilinu 1. sep. 2018 til 31. ágúst 2019 verði miðað við landaðan afla innan sveitarfélags á sama tímabili.

Rökstuðningur:

Þessi ósk um breytingu á reglugerðinni byggir á því að bátar skráðir í byggðarlögum Dalvíkurbyggðar hafa þurft að landa afla til vinnslu í sveitarfélaginu til að uppfylla ákvæði um úthlutun byggðakvóta. Í einhverjum tilfellum hafa bátar landað þeim afla í því byggðarlagi þar sem vinnslan er, þó þeir séu ekki þar skráðir. Ekki er talið rétt að það vinni síðan gegn aðilum þegar kemur að úthlutun á byggðakvóta að nýju.

2. Annað viðmið um úthlutun.

Auk þeirrar breytingar sem fram kemur hér að ofan um 4. gr. breytist reglugerðin einnig þannig:

30% af úthlutuðum byggðakvóta skiptist jafnt á alla þá báta úr viðkomandi byggðarlagi sem sækja byggðakvóta og uppfylla að öðru leyti ákvæði 1. gr.

Ef einhver óskar eftir tilteknu magni kvóta, sem er minna en hann á rétt á samkvæmt þessu ákvæði, þá skiptast eftirstöðvar þess hluta byggðakvótans jafnt á milli hinna umsækjendanna.

70% af því sem eftir stendur að þeirri úthlutun lokinni verði síðan úthlutað miðað við landaðan afla í sveitarfélaginu, þó ekki hærra en 35% af kvótaúthlutun miðað við landaðan afla hvers báts. Ef ekki tekst að úthluta allri úthlutun byggðalagsins samkvæmt veiðireynslu fellur ákvæði um 35% hámark hvers báts niður og skal þá úthluta 70% miðað við landaðan afla í sveitarfélaginu. Rökstuðningur:

Rökin fyrir þessari breytingu eru einkum þau að löndunarreynsla báta í Dalvíkurbyggð er mjög mismunandi. Með þessu er reynt að tryggja það að allir þeir sem sækja um byggðakvóta fái eitthvað í sinn hlut þó niðurstaðan verði sú að þeir sem eru með mestu löndunarreynslu fái meira á grundvelli þess. Með niðurfellingu ákvæðis um 35% hámark er verið að leitast við að tryggja að öllum byggðakvóta sé úthlutað í hverju byggðalagi fyrir sig og ekki verði eftirstöðvar ef færri en þrír sækja um.

3. Vinnsluskylda í sveitarfélagi.

Upphaf 6. gr. reglugerðar nr. 676/2019 breytist og verður: Fiskiskipum er skylt að landa þeim afla sem telja á til byggðakvóta til vinnslu innan sveitarfélagsins (í stað byggðarlaga). . . o.s.frv.

Rökstuðningur:

Þessi ósk um breytingu er sama efnis og undanfarin ár, þ.e. að í stað þess að fiskiskipum í Dalvíkurbyggð sé skylt að landa afla til vinnslu í því byggðarlagi sem þau eru skráð, þá sé þeim skylt að landa þessum afla til vinnslu í sveitarfélaginu. Þetta er vegna þess að ekki er fiskvinnsla í öllum

byggðarlögum sveitarfélagsins þó þar sé úthlutað byggðakvóta og er til þess að byggðakvótinn nýtist sem best til að efla atvinnu í sveitarfélaginu.

4. Skipti á tegundum.

Orðalag í 6. gr. reglugerðar nr. 676/2019 breytist þannig:

Eigandi fiskiskips skal gera skriflegan samning við fiskkaupanda um magn sem landað verður til vinnslu hjá viðkomandi vinnsluaðila, þar sem fram kemur að vinnsluaðili skuldbindi sig til að vinna aflann eða vinna sambærilegt magn af öðrum tegundum í þorskígildum talið. Vinnsluaðila er heimilt að ráðstafa afla sem keyptur er af fiskiskipum og telja á til byggðakvóta með sölu til annarra vinnsluaðila eða með sölu á fiskmarkaði enda kaupir vinnsluaðili jafn mikið magn af fiski til vinnslu í þorskígildum talið á markaði eða í öðrum viðskiptum. Fyrirkomulag viðskiptanna skal koma fram í samningi sem eigandi fiskiskips gerir við fiskkaupanda og skal bæjar- eða sveitarstjórn árita samninginn til staðfestingar.

Út úr 6. grein falli þessi setning:

Afla sem boðinn er upp á fiskmarkaði telst ekki hafa verið landað til vinnslu samkvæmt þessari grein.

Rökstuðningur:

Vegna sérhæfingar fiskvinnslu í sveitarfélaginu geta fiskvinnslur ekki tekið við ákveðnum fisktegundum án þess að eiga möguleika á að skipta þeim aftur í þær tegundir sem þær eru með í vinnslu. Með því að heimila skipti á fiskmarkaði gegn kaupum á sama magni í þorskígildum til baka er fiskiskipunum tryggð kaup á heildarafla innan sveitarfélags og vinnslunum tryggt hráefni til vinnslu sem samsvarar lönduðum byggðakvóta með tvöföldun.

5. Lágmarksverð

8. gr. reglugerðar nr. 676/2019 breytist þannig:

Verð fyrir afla sem landað er til vinnslu til að uppfylla skilyrði 6. gr. skal ekki vera lægra en 90% af því meðaltalsverði sem fæst á nærliggjandi fiskmörkuðum á löndunardeg. Greiðslufyrirkomulag og greiðslutrygging skal vera með sama hætti og hjá aðilum sem kaupa af fiskmörkuðum.

Rökstuðningur:

Viðmiðunarverð Verðlagsstofu skiptaverðs getur í sumum tilfellum verið miklum mun lægra en það verð sem fæst fyrir sama afla á fiskmarkaði. Því er eðlilegt að tryggja fiskiskipum verð sem næst markaðsverði enda sé umhugsunarvert að verðmætamunur Verðlagsstofu skiptaverðs og fiskmarkaðar verði allur eftir hjá fiskvinnslunni í stað þess að fiskiskipið njóti rétts verðs afla.

Ferill máls hjá Dalvíkurbyggð – afgreiðsla á tillögum Dalvíkurbyggðar um breytingar á reglugerð nr. 676/2019 um úthlutun byggðakvóta til fiskiskipa á fiskveiðarárinu 2019/2020:

Samþykkt í Atvinnumála- og kynningarráði Dalvíkurbyggðar 15. janúar 2020.

Afgreitt án athugasemda í Byggðaráði Dalvíkurbyggðar 17. janúar 2020.

Samþykkt í sveitarstjórn Dalvíkurbyggðar 21. janúar 2020.